

אשריכם ישראל

משיחותיו של הרב שמעון גוטסמן שליט"א – אייר תשפ"א

תפילת מנחה באמצע כביש 6

לפי תומו את מה שאירע איתנו
ביום מן הימים, וכך הוא סיפר:

אני
מקפיד
במסירות
גדולה
להתפלל
תמיד את
כל
שלושת
התפילות
במניין,
ואכן

בחסדי השם מזה עשרות בשנים
שלא פספסתי תפילה במניין,
והנה לאחרונה באחד הימים
נסעתי עם אחיי שיחיו מקרית
גת לכיוון מגדל העמק על מנת
להשתתף שם בניחום אבלים,
אחיי הספיקו להתפלל מנחה
לפני הנסיעה, אך אני סמכתי על
כך שנגיע לבית האבלים עוד

מנחה באמצע הכביש

חברים
יקרים,
שום
וברכה,
באחד
הימים
ישבתי עם
כמה
תלמידים
ושוחחנו
על

ההשגחה המיוחדת לה אנו
זוכים, שכל הזמן משמים
מגיעים אלי סיפורי חיזוק
חדשים לזיכוי הרבים, והנה
בעוד אנחנו משוחחים הדלת
נפתחה ונכנס ידידינו היקר הרב
פנחס ביטון שליט"א וללא
שידע על מה שוחחנו הרגע פתח
את פיו והחל מספר לנו כמשיח

המוהל שנשלח משמים

הסיפור הנ"ל הוא ממש סיפור נפלא ביותר, ובעקבותיו נזכרתי בסיפור ששמעתי לפני כחצי שנה. סיפר לי אותו בעל המעשה הרב יונתן טויב שליטי"א המשמש כמוהל מומחה. לפני כחמש שנים הם התארגנו על מנת לשהות בביתם במשך כל ימי חג הפסח, אך ברגע האחרון לקראת שביעי של פסח שחל באותה שנה ביום שישי ערב שבת קודש, הם החליטו משום "כיבוד אבי" לנסוע אל בני משפחתם הגרים בצפת. והנה בשביעי של פסח בבוקר יהודי מבית החולים "זיו" הגיע למקווה של ברסלב הסמוך לביה"כ סדיגורה, שם הוא פגש את אביו של הרב טויב שליטי"א שהגיע באורח נדיר להתפלל בסדיגורה, אותו יהודי הנמנה על חסידי גור שאל אותו האם הוא מכיר מוהל היות ויש לו תינוק שחלה בצהבת וישנה שאלה בקשר לברית. האב שיחי ענה ש"במקרה" בנו המוהל נמצא כאן, אבי הבן שמח למצוא "במקרה" מוהל הנמנה גם הוא על חסידי גור ובקיא במנהגי והוראות גור הקשורים לצהבת וכדומה. כשנפגשו

הרבה לפני השקיעה ושם אתפלל מנחה עם האבלים. למעשה היה עיכוב גדול בדרך ונתקענו בפקק ענק, כנראה בעקבות תאונת דרכים, למעלה מחצי שעה נתקענו באותו מקום... הסתכלתי על השעון ונכנסתי ללחץ, הפקק נמשך והשקיעה התקרבה, אין סיכוי שנספיק להגיע למגדל העמק לפני השקיעה. בלית ברירה ביקשתי מאחי שיעצור בצד הדרך ויאפשר לי לעמוד ולהתפלל מנחה, אך אחי אמר שאנחנו באמצע כביש 6 ואסור לעצור, ומה עוד שזה גם מסוכן, לאחר תפילות ותחנונים מצאנו מקום שאפשר לבצע בו עצירה קטנה, ירדתי מהרכב וחיפשתי פינה לעמוד ולהתפלל, והנה לפתע מצאתי את עצמי בתוך חבורה של חמש עשרה אנשים המתארגנים להתפלל כעת מנחה! ממש כמו מלאכים שנשלחו עבורי מהשמים לזכות אותי לא לפספס תפילת מנחה במניין. כי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, ואם חשוב לך לעשות את רצון השם, אל תתיימש בשום מצב, כי בוודאי בורא עולם יבא לעזרתך.

לארגן את הברית עם סעודה במניין, כשלא הרבה זמן אחר כך נכנסה השבת, והם קיימו את הדין של "פורס מפה ומקדש" כששילבו בין "סעודת הברית" לסעודת ליל שבת, בסוף הסעודה הגיע ציבור גדול להשתתף בסעודת המצוה, כשכולם שחים בהתפעלות על כל כך הרבה חלקים של "השגחה פרטית" שהתגלו באותו היום.

מהיכן תגיע הספה

נסיים עם סיפור שרבים כבר קראו בעלון הנפלא "השגחה פרטית", הסיפור הזה קשור לסדרת הסיפורים שהבאנו לפני כמה חודשים תחת הכותרת "מה שאדם עושה לעצמו הוא עושה", והנה כעת סיפור נוסף שימחיש לנו עד כמה לעולם לא מפסידים מלעזור לאחרים, ולהיפך, רק מרוויחים. וכך הובא שם בשם ר' יהודה קליין מביתר עלית: ביום חמישי פרשת תרומה, אחי מתקשר אליי ושואל; "רוצה ספה? מישהו הביא לי למסירה". אם אני רוצה? לא הספקתי עדיין לחשוב על כך. ידעתי כי ביום מן הימים תהיה לי ספה, אבל לא עלה בדעתי שפשוט ימסרו לי

השניים, הסביר אבי הבן למוהל שנולד לו בן לפני שמונה ימים, אלא שהבן חלה בצהבת ונוקק לאשפוז, **כך הוא אושפז בבית החולים זיו בצפת כשאף אחד לא מדמיין שיהיה ניתן למול אותו ביום השמיני ללידתו החל בחג שביעי של פסח, ומשום כן האב נמצא בצפת לבד ללא משפחה וידידים.** והנה הנס קרה, רמת הצהבת ירדה מאוד, אלא שהמוהל שהוזעק למקום התקשה לקבל אחריות ולהכריע לבד האם ניתן לערוך כבר ברית, עד שמשמים "סידרו" לאותו תינוק מוהל שהגיע אליו מקרית גת... הרב טובי עמד בקשר עם אבי הבן כשלבנתיים התינוק היה במעקב אחרי הצהבת שהמשיכה לרדת, **עד השעה חמש לפנות ערב** אז הוכרע שניתן למול את התינוק לפי התקן המאושר על ידי הרבנות הראשית. [אגב, אבי הבן הקפיד על ההלכה שלא לאכול ביום המילה עד שממנים מוהל, ולכן לפני שפגש ברב טובי שנאות לקחת אחריות על הברית הוא היה שרוי בצום.]

בחסדי שמים אבי הבן "נפל" על האנשים המתאימים... כשאביו של הרב טובי שליט"א דאג

פרשת תרומה: מזה זמן רב אנחנו רוצים לקנות ספה, אך התקציב אינו מאפשר לנו. לכן החלטנו למכור עגלה שכבר לא שימושית אצלנו, ובכסף שנקבל נקנה ספה. פרסמנו שיש לנו למכירה עגלה במחיר של 1200 שקלים, אבל אף אחד לא קנה אותה. שבוע שעבר ביום חמישי התקשרה אלינו אישה שברצונה לקנות את העגלה. היא התחילה להתמקח על המחיר, אבל אנחנו לא הסכמנו להוריד את הסכום, הרי אנחנו זקוקים לכסף עבור ספה. האישה לא ויתרה. היא שפכה את ליבה שהיא זקוקה לעגלה בשביל ילד חולה, והיא מבקשת מאוד שנוריד מהמחיר. בשלב הזה התעורר רחמנו. "אנחנו לא מורידים מהמחיר", אמרנו. "אנחנו נותנים לכם את העגלה במתנה". אמרנו לעצמנו: המצוה חשובה לנו הרבה יותר מאשר הספה, כמו שחיינו עד עכשיו ללא ספה, נמשיך לחיות כך בשמחה ובשלוה. העגלה יצאה מהבית, ומה התרחש באותו יום, שעות ספורות אחרי כן? ניחשת נכון. דופקים בדלת ביתנו ומביאים לנו ספה! זכיתי לתת מכל הלב, וקיבלתי הארת פנים נפלאה.

אותה מאי מי. "באמת אין לי ספה", אמרתי לאחי היקר, "יפה שחשבת עליי" סגרת את השיחה בלי לענות תשובה ברורה, אבל המובילים כבר היו בדרך. תוך חצי שעה הייתה הספה בכניסה לבניין שבו אני מתגורר. בשלב זה התברר כי אחי דיבר בלשון המעטה. בכניסה לא עמדה ספה, אלא ספות. שלוש במספר. ספה אחת של שני מושבים, ושתיים נוספות של שלושה מושבים. היה יפה אם המוסרים היו מארגנים לנו גם שעות פנאי כדי לשבת על כל אלה, או לפחות רצפה בגודל מתאים כדי לאכסן את מערכת הישיבה, אך כיון שהם לא עשו זאת, החלטתי להמשיך את השרשרת ולשאול שכנים אם הם מעוניינים בספה. אשתי פנתה לשכנה הראשונה שעלה על דעתה, דפקה על דלתה, הציעה לה ספה, וזו שמחה שמחה גדולה. "אם אני רוצה ספה?" היא חוזרת על השאלה, "ודאי שאני רוצה! אשמח מאוד לקבל אותה!" לא לחינם השכנה שמחה כל כך. כי ברגע שנחתה הספה בבית השכנים הסתיים רשרור אירועים מעניין להפליא, וכך סיפר לי השכן במוצאי שבת

אהבת התורה

של כ"ק מרן האדמו"ר מפיטסבורג זיע"א

ליקוט עובדות אמרות והנהגות – כהכנה לחג קבלת התורה

מתוך גיליון "הרועה הנאמן"

שיחזור על המסכת פעם נוספת. כשסיים את המסכת שוב, ניגש לאדמו"ר ושאל מה יעשה כעת? ונענה שיחזור על המסכת בפעם השלישית! וכשסיים את החזרה הנוספת שאל את האדמו"ר מה יעשה כעת? שאלו האדמו"ר: האם אתה יודע כבר את המסכת? השיב הבחור שנראה לו שכן. הוסיף האדמו"ר ושאל: אפשר לשאול אותך שאלה בגמרא? והשיב הבחור בחיוב. ואז שאל אותו האדמו"ר: היכן מובא בגמרא הדין של ברכת בורא נפשות אחרי שתיית מים? ותיכף השיב הבחור: בדף מ"ה עמוד א' בשורה השנייה מלמעלה!

איך ששמע זאת האדמו"ר הוא קפץ ממקומו והזדקף באחת, וקרא לבחור שיתקרב אליו, וחבקו ונשקו בחוס, מרוב אהבת התורה שבערה בקרבו.

הדבר הכי חשוב

מספר הרב עזרא שור שליטי"א: עולה בזכרוני מעשה נורא שהייתי עד לו, שבו מתבטאת גודל אהבת

כיליד אשדוד זכיתי לשהות מידי פעם בפעם במחיצתו של אותו צדיק וקדוש כ"ק מרן האדמו"ר מפיטסבורג זיע"א, אשר הסתלק מאתנו בחג הסוכות האחרון. יש הרבה מה לספר ולתאר מאותו צדיק מיוחד, אשר עבד את השי"ת במסירות מיוחדת, תפילותיו קרעו גזירות רעות, ואהבתו לכל יהודי באשר הוא הייתה לסמל ומופת, אך כעת כהכנה לחג קבלת התורה ליקטתי כמה עובדות אמרות והנהגות מגודל אהבת התורה של אותו צדיק, מתוך גיליון "הרועה הנאמן".

מחודדין בפיך

נפתח במעשה מופלא מגודל אהבת התורה של האדמו"ר זיע"א. פעם אמר האדמו"ר לבחורי הישיבה שלו שכולם ילמדו גמרא מסכת ברכות ויבחנו עליה בעל פה, מאחר וצריך כל אחד להיות בקיא במסכת ברכות. ואחד הבחורים ניגש לאחר זמן אל האדמו"ר ושאל מה יעשה כעת לאחר שסיים את כל המסכת ונבחן עליה? אמר לו האדמו"ר

חשיבות הרציפות

באחד הימים התאמץ האדמו"ר זיע"א ועלה לקומה השלישית בה שוכן הכולל אברכים להוראה, וכשבדו סלסלה החל להסתובב בין השולחנות ולאסוף את הטלפונים הניידים מכל האברכים והביאם לשולחנו של ראש הכולל, כשהוא מורה לראש הכולל להחזיר את הטלפונים לאברכים רק בסוף הסדר.

ורבות היה מדרבן את האברכים לשלמות בלימוד התורה וחזר וחזק בפעם אחרת את העניין שלא ללמוד עם טלפונים ניידים, באמרו "אולי לתעודה בהלכות ברכת הפירות תוכלו להגיע כשתלמדו עם פלאפונים, אבל לתלמידי חכמים לא תוכלו לגדול".

ותקופה ארוכה הוא היה מעורר בקרב התלמידים על המעלה המיוחדת של לימוד ברציפות בתחילת הסדר שהרי הכל בתר רישא גריר [הכל הולך האחר ההתחלה], ורמז העניין בראשי תיבות של המילה לשר"ת ללמוד שעה ראשונה תורה, ובחכמה רבה הפך את העניין לסיסמא בקרב הבחורים והיה שואל תלמיד: נו, איך היה ה'לשרת' היום? ובדרכו הייחודיים שבה את לב התלמיד והכניס בו אור של תקווה ורצונות ושאיפות לעלות עוד ועוד בעבודת הש"ת.

התורה שבערה אצל הרבי זצוק"ל. היה זה בשנת תשנ"ז בעת שרבינו היה מטופל בביתו שהייתה מאושפזת בבית החולים כשהיא נאבקת במחלה הנוראה ל"ע, באתי אז לרבינו ואמרתי לו שהנני מוכן לסייע לו ככל שאתבקש נוכח התקופה הקשה שעוברת על הרבי, ענה לי הרבי: הדבר הכי חשוב שארצה שתפעל הוא, לחזק ולעודד את לימוד התורה ברבים בלילות בבית מדרשינו, להרבות בשיעורי תורה לבעלי בתים העמלים בשעות היום על המחיה ועל הכלכלה, שיבואו בלילה לשעה קבועה של לימוד התורה ויהיה זה התועלת והעזרה הכי טובה עבורי עתה...

מעלת החזרה

אמר האדמו"ר זיע"א על הפסוק בבראשית "יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים", שכידוע הרקיע רומז ליראת שמים, וכן "אין מים אלא תורה", ויש בפסוק רמז שמי שרוצה לשאוב מלימוד התורה יראת שמים, העצה לכך היא, שיבדיל בין מים למים, שיבדיל בין דף גמרא אחד לדף השני, ויחזור שוב על הדף שלמד, ורק אחר כך יעבור לדף הבא. כי עיקר התבלין נגד היצר הרע הוא על ידי זכירת הלימוד בראשו, וזה בא על ידי חזרות.

בלי שטחיות

ומסייעת בידו להתגבר על היצר
ולילך מדרגא לדרגא.

תורה תבלין

היאך התורה תבלין כנגד היצר הרע? אמר האדמו"ר זיע"א שהיצר הרע ענינו להביא את האדם לקיום המצוות מתוך רגילות והתיישנות, וזהו שאמרו חז"ל שכך דרכו של היצר הרע היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך, היינו שהיצר אומר לאדם שיעשה היום כמו שעשה אתמול, בלי התחדשות, אבל התורה הקדושה מביאה את האדם שיקיים המצוות תמיד בהתחדשות, כי תמיד מתעוררת שאלה חדשה ותירוץ חדש מעניין המצוה, ובעניינא דיומא, והמצוה ממש מקבלת פנים חדשות, ולכך התורה היא התבלין נגד היצר הרע.

תורה מכפרת

אמר האדמו"ר זיע"א שיש רמז לכך שהתורה מכפרת יותר מהקרבנות, שכתוב "ונשלמה פרים שפתינו", ורמזו בזה שבעוד הפרים באים לכפר רק על עבירות שבשוגג, הרי שבכח התורה הקדושה לכפר אף על עבירות שבמזיד, וזהו "ונשלמה פרים" – להשלים את מה שהפרים לא עושים, זה על ידי "שפתינו", היינו תלמוד תורה.

שאף אחד לא יקנא

הבאתי ממש על קצה המזלג מעט ממה שקראתי בגיליון הנ"ל על גודל אהבת

האדמו"ר זיע"א היה תמיד תובע השקעה ויגיעה בתורה, והיה ממש מואס בשטחיות ובצורת החיים של הסתפקות ב"לצאת ידי חובה" [יוצא זיין]. כל העבודת ה' הייתה אצלו מקשה אחת של לתבוע מעצמו התאמצות, תפילה רגילה של ימות החול הייתה גם היא באש להבה, וכך גם לימוד ספרי מוסר שהיה תמיד באופן של לחפש באשר למדנו דבר אשר נוכל לקיימו.

ועל זה הדרך היה האדמו"ר תובע שלא ילמדו באופן שטחי, והיה משנן שוב ושוב שכאשר לומדים גמרא עם רש"י או תוספות ורואים שהרש"י או התוספות מביאים ציטוט מגמרא אחרת, והיות שאין הלומד בקיא במסכת ההיא הרי שהנטייה הטבעית היא לרמות את עצמו ולומר שכאילו הבין, אף שבאמת הבין רק בערך, והוא מוחל לעצמו ואינו משקיע לבדוק מה באמת מובא שם, וכך נהיה חוסר בהירות בסוגיה ואינו יוצא ברור כדבעי.

על כן כמעט בכל פעם שהרבי היה מדבר בעניין תורה, היה דורש שלא יתעצלו ואפילו אם זה אומר שצריך לקום ממקומו וללכת לארון הספרים להביא גמרא ממסכת אחרת, כך עלינו לנהוג ולא למחול לעצמנו, וזה חלק מיגיעת התורה וזה גורם שהתורה נבלעת בדמו

רחימאית הושיבו על ברכיו כאב הנושא את בנו.

בני המשפחה שראו בכך, מיהרו להביא מצלמה להנציח את המחזה משובב הלב. כשהבחין האדמו"ר שמצלמים אמר על אתר: מה עם שאר הילדים?! גם הם רוצים תמונה עם הרבי! וכך לקח האדמו"ר ילד אחר ילד והושיבו על ברכיו, והמתין עד אשר כולם יזכו לתמונה כשהם יושבים בסוכה על ברכי הרבי.

מה נאמר ומה נדבר, חבל על דאבדין ולא משתכחין, אנשי אמונה אבדו...

יהי רצון שיהיה האדמו"ר זיע"א למליץ יושר לכל עם ישראל, וכבר נזכה שיקצו וירננו שוכני עפר, בגאולה וישועה.

התורה של האדמו"ר זיע"א, וכעת נסיים בסיפור מדהים מגודל הרגישות לזולת של האדמו"ר, שזה בבחינת ההכנה לתורה, שזהו דבר הצריך חיזוק בפרט בימי הספירה.

מנהג נהג האדמו"ר שכל אברך מקהילתו שזכה לבנות לראשונה סוכה משלו, היה האדמו"ר עולה לסוכתו בימי חג הסוכות לשתית לחיים.

באחת מן הפעמים, כאשר עלה הרבי לסוכת אחד האברכים והתיישב בה והחל בחלוקת לחיים לכל הנמצאים, הבחין שאחד הילדים אינו תחת הסכך וקרא לו שיכנס אל פנים הסוכה, אך הסוכה הייתה צרה מלהכיל את כל הנמצאים ולא נותר מקום לילד. לקח האדמו"ר את הילד ובאבהיות

בתמונה: מרן האדמו"ר זיע"א מברך את הרב שמעון גוטסמן שליט"א בבחרותו

איך זוכים לאמונה שלמה

על מה מתפלפלים \ הביטול במעמד הר סיני \
סגולת ההודיה.

האמונה הוא הביטול אל השם. טועה מי שחושב לבקש מהשם מופתים ואומר: "תראה לי מופתים ואז אאמין", כי בדיוק להיפך רק מי שמאמין ומתבטל זוכה לראות נסים ונפלאות. דבר ראשון צריך להתבטל, לסמוך על בורא עולם עד הסוף.

יש הרבה אנשים שראו ניסים וקיבלו "אורות" של תשובה, אך אחרי זמן קצר חזרו לסורם... אמונה לא יכולה להתבסס רק על מה שרואים במוחש, ההיפך, "ואמונתך בלילות", עיקר האמונה בשעת חשכה, כשלא רואים כלום, אך סומכים על בורא עולם בעיניים עצומות.

הביטול במעמד הר סיני

הנה בתחילת פרשת וארא נאמר "ולקחתי אתכם לי לעם... וידעתם כי אני ה' אלוקיכם", ומשמע שרק לאחר שנלקחנו לעם במעמד הר סיני זכינו לדעת כי השם הוא האלוקים. וכך אכן מדויק מלשון הרמב"ם (פ"ח מה' יסוה"ת הלי"א): "ומנין

על מה מתפלפלים

חברים יקרים, שאלתי תלמידים: האם אתם מכירים איזה נושא לימודי שיש אנשים המסוגלים להתפלפל בו כמו בתורה הקדושה? האם יש מי שמסוגל לברר במשך שעות רבות את הגדרים המדויקים של איזה שהוא חוק מסוים, ומה הייתה ההוא אמינא של המחוקק ומהי מסקנתו... כולם הסכימו איתי שזה ממש משעמם ואף מעצבן. אך הנה את התורה הקדושה אנו מסוגלים ללמוד ואף לחזור על דבר שכבר ידוע לנו, וכל פעם מחדש להעמיק ולברר את גדרי ההלכה, ומה בדיוק הייתה כוונת חכמים וכו'. כי בתורה הקדושה כל הרקע שמאחורי ההלכה והעובדה, גם הם חלק מהתורה, וכל מטרת התורה להרגיל אותנו לביטול אל רצון השם ו"דעתו" כביכול, וכל פלפול שכזה מרגיל אותנו יותר להתבטל אל השי"ת. ומשום כן מעמד מתן תורה חיזק את עם ישראל באמונה. כי במעמד זה הם התבטלו לגמרי אל רצון השם, והכריזו "נעשה ונשמע" ללא פקפוק. היוצא אם כן שסוד

ישראל בשלמות עד מעמד הר סיני, שעד אז היה להם איזה הרהור על הנהגת השי"ת, במה שרוב בני ישראל מתו במצרים, האם היה שווה כל הגילויים הגדולים אם רוב בני ישראל לא זכו להיות בהם. ובמעמד הר סיני בזכות שהתבטלו לגמרי זכו להתעלות כמלאכי השרת, וזכו לקבל את התורה, וביחד עם התורה קיבלו את האור הגנוז בה, ועל כן היו צופים באותו האור מסוף העולם ועד סופו, בפנימיות ורוחניות העניינים, ועין בעין ראו היאך ומהו התיקון לכל דבר, ואיזו טובה גרם להם הגלות הצרות והייסורים.

ומביא ה"מבשר טוב" שדבר זה רמוז בנתינת התורה "בעב הענן", לרמז לאדם שאף שנראים לו דברים נסתרים כ"עב הענן", שאינו רואה את הסיבה לדברים הלכאורה לא טובים הנעשים עמו, מכל מקום בכח מתן תורה שהיה בעב הענן יכול האדם להתחזק באמונתו ולדעת שהכל הוא טובה עבורו מאת הבורא יתברך, ולא יבוא כלל לידי הרהור, וידע שכל הנעשה עמו הכל טובה היא עבורו. וכאשר באו במעמד הר

שמעמד הר סיני לבדו היא הראיה לנבואתו שהיא אמת שאין בה דופי, שנאמר הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם, מכלל שקודם דבר זה לא האמינו בו נאמנות שהיא עומדת לעולם, אלא נאמנות שיש אחריה הרהור ומחשבה". והשאלה הנשאלת היא: וכי כל הניסים שהיו במצרים ועל ים סוף לא הספיקו להגיע לגילוי זה? ומה הוסיף מעמד הר סיני לעצם ידיעת השם? עוד יש להבין בדברי הרמב"ם, האם יש קשר בין מה שהשי"ת בא "בעב הענן" לעובדה שישראל קיבלו אז אמונה שעומדת לעולם?

בספר "מבשר טוב" ("ייסודות קבלת התורה" מאמר ו') מאריך בזה, ולאור דבריו התחדש לי בס"ד כדלהלן. במעמד הר סיני זכו ישראל להגיע לביטול מוחלט לרצון השי"ת, הן הם אמרו "נעשה ונשמע", דהיינו ביטול לרצון השי"ת ללא פיקפוק. וכאשר יהודי מתבטל לגמרי לרצון השם ולא מהרהר אחריו הרי הוא זוכה לראות איך באמת כל מה שעושה איתו השם יתברך הרי הוא חסד ורחמים. ולדבר זה לא זכו

זוכה לישועות גדולות. שכן הודיה היא גם מלשון "מודה על האמת", שהמודה להשם כאומר: הריני מודה על האמת שאין לי שום כוחות משלי והכל נעשה רק מאת השם יתברך, ועוד אני מודה על האמת שרק הוא יתברך יודע מה הכי טוב עבורי, והוא בוודאי עושה עמי רק טוב.

אם כן הודיה זו מהווה התבטלות להשם יתברך. וכפי שאף יש לכרוע באמירת "מודים", כי בהודיה נכנעים ומתבטלים להשי"ת. ומשום שהמודה מתבטל להשי"ת, הרי הוא זוכה שמשמים יראו לו איך באמת כל הנעשה איתו הוא רק טוב, ופעמים רבות אף יזכה להנהגה של מידת הרחמים, ויזכה לרחמים מגולים.

יהי רצון שנזכה להתבטל תמיד לרצונו יתברך, עד שרצונו יהיה כרצונו, ונזכה לרחמים מגולים, גאולה וישועה.

סיני אל האמונה הגדולה, אמונת האמת, אז ראו שכל הצרות שעברו עליהם, ובפרט מיתת הרשעים מבני ישראל במצרים, כל זה היה הסיבה וההכנה לקבלת התורה, ובכח התורה הקדושה לתקן ולהעלות אפילו את אלו שמתו במכת חושך. וכן יהיה לעתיד לבא, שיראו איך כל היסורים והצרות שעברו, אינו רק לצורך תכלית טובה, אלא הם עצמם בשורשם ובפנימיותם טובות המה.

ואומר ה"מבשר טוב": "וצריך לדעת, שבפרט בעקבתא דמשיחא, שכל מהותו כפירה וכו', מתגברים על בני ישראל – אפילו אותם המאמינים בהשם יתברך ובתורתו, מחשבות זרות ומשונות, וצריך האדם להתחזק באמונתו ולבער מחשבות אלו מקרביו".

סגולת ההודיה

לאור דברים אלו הבנתי יותר בס"ד את סגולת ההודיה להשי"ת, שידוע שמי שמודה להשי"ת על כל מה שנעשה איתו

נא להרבות בתפילה לרפואתם השלמה של

רחל צפורה פייגא בת ציונה צירל דבורה, אליהו בן רחל, וחיים צבי בן רבקה

בתוך שאר חולי ישראל

קו החיזוקים "אשריכם ישראל"

מסר יומי קצר \ שיעור שבועי ב"אור החיים"
הק' \ שיחות חיזוק והרצאות אקטואליות

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

077-260-9134

לתגובות \ להזמנת הרצאות \ להזמנת הספרים "בטחתי ונושעתי"
[סיפורים מחזקים בני זמנינו], ו"יגעתי ומצאתי" [מאמרים וסיפורים
לחיזוק עמלה של תורה בשמחה]

ניתן להתקשר: 08-9743208 \ 0527608955

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל:

089743208A@gmail.com

התמונות בגיליון מ: ר' נתנאל מויאל, ארכיון "אשריכם ישראל"

תושבי קרית גת והסביבה מוזמנים לשיעור השבועי מאת

הרב שמעון גוטסמן שליט"א

פרשת השבוע לאור ה"אור החיים" הק' זיע"א, סיפורים מרתקים הנחשפים
לראשונה, עצות וסגולות

המתקיים בס"ד בכל יום חמישי בשעה 20:15

[תפילת ערבית בשעה 21:00]

בבית המדרש המרכזי "קרעטשניף" שבשכונת רמות דוד

ברוכים הבאים בשם השם